

**ОТЗИВ ЗА МЕЖДУНАРОДНАТА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ „ОТ
СЛОВО КЪМ ДЕЙСТВИЕ: РАЗКАЗИ И РЕПРЕЗЕНТАЦИИ“, СУ „СВ.
КЛ. ОХРИДСКИ“, ОТ 2 ДО 4 МАЙ 2019**

НИКОЛАЙ ГЕНОВ

**CONFERENCE REPORT ON THE INTERNATIONAL ACADEMIC
CONFERENCE “FROM WORD TO ACTION: TALES AND
REPRESENTATIONS”, SOFIA UNIVERSITY, 02.05-04.05 2019**

Nikolay Genov

Резюме: Отзив за Международната научна конференция „От слово към действие: разкази и репрезентации“, СУ „Св. Кл. Охридски“, от 2 до 4 май 2019

Ключови думи: слово, езикознание, литературознание, реч, разказ

Abstract: Conference report on the International academic conference “From word to action: tales and representations”, Sofia University, 02.05-04.05 2019

Key words: word, linguistics, literary studies, speech, story

В началото на месец май (02.05-04.05) в Софийския университет се състоя международният научен форум „От слово към действие: разкази и

репрезентации“ на Факултета по славянски филологии¹. Конференцията има регулярен статут и обхваща две направления – езикознание и литературознание. Тази година тя се зарадва на особено висок интерес със заявени 125 доклада от общо 136 души. Два от тях – текстовете на Красимира Алексова, Анастасия Мосинец („Българският дубитатив и неговите функционални съответствия при превод на руски“) и на Николай Чернокожев („Думи – действия и бездействие (в романа „Под игото“) – бяха изнесени в аулата на университета като пленарни.

Езиковедските тематични дялове тази година бяха: „Равнища на езика и разказването“, „Езикът на разказа и езикът на събитието“, „Езиковите контакти в огледалото на разказаните истории“, „Текст и език“, „Реч и език“, „Книжовен език, териториални диалекти, социолекти“, „Езиково и литературно образование в средното училище, в университета“, „Обучение на български език като чужд“, „Езикознанието и връзките му с други хуманитарни дисциплини: културологията, антропологията, политологията, социалните науки“, „История на езикознанието и лингвистичните теории“.

Литературоведските тематични дялове бяха определени както следва: „Мимесис и пойсис, повторение и сътворение. Репрезентация на слово, образ и действие. Миметична инвенция и миметична медиация“, „Репрезентации и история на настоящето“, „Фикция и ефект на реалността. Маскирани форми на истина и натурализация на илюзиите“, „Миметично желание: да желаеш желанието на другия“, „Презентация, репрезентация, нерепрезентируемо“, „Проектиране, моделиране и модифициране на светове“, „Автентичност в системата на репрезентация. Имитация, фалшификации и плагиатство. Изобретяване на първообрази и оригинали“,

¹ Организационен комитет: проф. д-р Андрей Бояджиев, гл. ас. д-р Камелия Спасова, доц. д-р Мая Александрова, гл. ас. д-р Сирма Данова, доц. д-р Стефка Фетваджиева и проф. д-р Татяна Ангелова (председател)

„Големи и малки наративи, поетика на разказа и историческа поетика“, „Интертекстуалност, автотекстуалност, авторефлексивност“, „Текст, контекст, метатекст. Нива на репрезентация и наративни рамки“, „Култури и възстановки“, „Наследствата: иконичност и банализации“.

Институционалната репрезентация на събитието беше особено вариативна: с представители от СУ, МУ-Пловдив, МУ-София, НБУ, ЮЗУ, БАН, НБКМ, УНСС, Университета в Белград, Военната академия, Санкт-Петербургския университет, Марбургския университет, УниБИТ, 9. Френска езикова гимназия „Алфонс дьо Ламартин“, Военната гимназия в Белград, Средно училище „Св. Климент Охридски“-Пещера, Университета в Крагуевац, Университета в Източно Сараево, Словашката академия на науките, Адвокатската колегия в Бургас, МГУ „Св. Иван Рилски“, Призренския университет, Трирския университет в Германия, Университета в Гент (Белгия), Института по славянознание към РАН и др.

Макар и да се придържаха към дискурсивните рамки на събитието, разнородната проблематика и използваните подходи често правеха възможни (и необходими) предприемането на големи пространствено-времеви скокове, които, за щастие, не доведоха до осезаеми сринове на смисъла. Така – дори в контекста на една и съща зала – кратка пауза от 15 минути отдели разговора за Античността и нейните практики от футуристичните картини на биотехнологичното усилване и виртуалната реалност; визуалните елементи почти се сблъскаха с устната култура на диалога. Но не само темпоралните прагове бяха сближени; в хода на научното общуване се скъсиха бариерите между изкуствата (музика, кино, театър, литература), както и границите на някои функционални разграничители от рода на високо и ниско, популярно и елитарно.

Противно на това, което един неангажиран поглед може да предположи, разнообразието и разнообразието не се оказаха кризисни индикатори на някакъв

дълбоко иманентен проблем на хуманитаристиката. Там, където формално бихме били в състояние да привидим маркери за трудно разбиране и отказ от споделен (или споделим) интерес, всъщност присъстваха друг тип логика и желание за кохерентност. Такова беше и цялостното усещане след края на събитието – усещане за постигната завършеност, съпроводено от чувство за духовна осъщественост и нов търсачески апетит спрямо хоризонтите на академичната традиция.

Срещата – с други думи – се бе случила.